

Reiki piekritējiem tas ir dzīvesveids

Saruna ar Reiki skolotāju, kuram sekotāji ir arī Jēkabpilī

INESE ZONE

Psihoterapeits un Reiki meistars — skolotājs

Mihails MOŠENKOVS dzimis un uzaudzis Latgalē — sādžā starp Ludzu un Zilupi ar nosaukumu Reiki, un tolaik, protams, nav varējis iedomāties, ka reiz dzīvē šis vārds viņam kļūs tik svarīgs un sniegs daudzas būtiskas atklāsmes.

— Kāda bija jūsu pirmā saskarsme ar Reiki mācību?

— Līdz 40 gadu vecumam dzīvoju un strādāju kā daudzi. Man ir augstākā ekonomiskā un psihoterapeita izglītība. Tas bija 1993. gadā, kad kāds draugs, zinot, ka interesējos par netradicionālo medicīnu, mani uzaicināja uz lekciju par Reiki. Man par to visu nebija priekšstata, bet tas, ko es uzzināju, it kā noārdīja dzelzs priekškaru, kas bija aizszedzis skatu uz galveno. Pirms tam es biju interesējies par dažādām mācībām, bet nekas mani tā nebija savīlnojis. Es ieguvu pirmo Reiki zinību pakāpi un sāku ar to Joti nopietni nodarboties. Toreiz Latvijā vēl nebija Reiki meistarū. Skolotāji brauca no ASV, Krievijas, Vācijas. 1997. gadā es ieguvu Reiki skolotāja pakāpi. Mēs bijām seši pirmie cilvēki Latvijā, kas to bija sasnieguši. Tradicionālais Reiki, tas ir Joti nopietni, un sapratu, ka tas ir mans aicinājums. Kad reiz tika sagatavoti mani horoskopī, tajos arī bija redzams, ka tas ir mans ceļš. To apliecināja zvaigznes, un kā psihterapeits es pats saprotu, ka ar cilvēku, kas iet pa savu ceļu, viss būs labi. Tā es 2000. gadā izšķiroši aiziet no darba, kaut biju stabillas firmas vadītājs, un nodoties tikai Reiki un dziedināšanai. Es pacientus pieņemu arī kā Reiki terapeiti un dziednieki.

— Kāda ir Reiki būtība?

— Vispirms tā ir psihiiski emocionāla dvēseles dziedināšana, kam seko arī fiziskā stāvokļa uzlabošanās. Eiropā šī netradicionālā metode ir Joti populāra. Tur ir slimnīcas un kabineti (tagad arī Latvijā), kuros dziedina ar Reiki spēku. Tas, ko es izjutu jau pirmajās nodarbībās, bija gluži fiziska sajūta — lielā mīlestības enerģijā transformēto varētu saukt par

mējies spēks —, kas visus klātesošos darīja ne tikai iekšēji, bet pat ārēji simpatiskākus, miljākus, mierīgākus. Es iedomājos, kaut visi mani firmas darbinieki varētu tādi būt. Bet tā, protams, ir ilūzija, jo ceļu katrs izvēlas pats. Protams, Reiki ir autori — meistari, skolotāji. Man Joti paveicās ar lieliskiem skolotājiem. Kā jau teicu, es nejutuši labi, sēzot uz diviem krēsliem, — Reiki un darbu. Un drīz vien pēc aiziešanas no firmas man jau bija savs kabinets sanatorijā «Rīgas līcis». Bija pirmie pacienti, un tad radās ideja radīt Reiki skolu, kas pētītu šo fenomenu. Es to pētīju joprojām. Tas ir fantastiski, kā manu acu priekšā šo piecu gadu laikā ir izdziedināti daudzi likteņi un dvēseles. Skolai ir grupas Tallinā, Ventspilī, Ķegumā, Aknīstē, Kalnciema un citur, un tagad arī Jēkabpilī, kur darbojas «Reiki gaismas skola». Mēs kopā mācāmies un palīdzam viens otram. Tomēr man tā jau ir profesija. Ir jāpabeidz daudzi kursi un institūti, lai varētu profesionāli sagatavot citus.

— Vai Reiki ārstēšanas metode atšķiras no citiem līdzīgiem virzieniem?

— Jau manā pirmajā Reiki seminārā notika brīnišķīgas lietas. Skolotājs mums piedāvāja ar enerģiju atdzīvināt novītušu rozi. Mēs vīrs tās salikām rokas un pievadījām enerģiju, pēc 10 minūtēm roze atplauka. Mēdz runāt par labo un jauno enerģiju, bet enerģija, ar ko operē, ir viena un tā pati. Tiekai ar labi un slikti cilvēki, un labs cilvēks izplata labo. To var just, un tas ir zinātniski pierādīts. Patiesībā pēc savas būtības neviens cilvēks nav jauns. Slikti cilvēks ir dvēselē nomaldījies cilvēks. Reiki tulkojot nozīmē «rei» — gars — un «ki» — dzīvs spēks. Mūsu izpratnē to varētu saukt par

— Ja Reiki ir dievišķā enerģija, ko jūs saprotat ar vārdu «Dievs»?

— Dievs ir vairāk nekā enerģija. Viņš — tas ir viss. Ja enerģija ir kā saules stari, ko jūtam, tad Dievs ir pati

— Par Reiki nekad nevar zināt visu, tu vienmēr vari apgūt ko jaunu, — uz atvadām teic M. Mošenkovs.

Svēto Garu. Tā ir enerģija, kuru jūtam, kas palīdz dzīvot un atlābt — mūsu dvēsele, mūsu gars, kas pēc nāves no mums aiziet un atgriežas pie savu dievišķā sākuma. Lūk, tā ir dzīvā enerģija, ko izmanto jo īpaši tradicionālajā Reiki. Katrs cilvēks to var ie-gūt. Mēs taču jūtam to pieplūstam, kad esam saskarsmē ar dabu, kad mīlam kādu. Un šo enerģiju var iemācīties vadīt. Tā izstrāvo no acīm, rokām, ķermenā un palīdz cilvēkiem. Tradicionālo Reiki mācekļi apgūst un mācās visu mūžu. Nav iespējams par naudu nopirkt nākamo Reiki pakāpi un apgūt visu dažās nodarbībās. Pirmajā apmācības līmenī cilvēks tikai iegūst informāciju. Otrais un trešais līmenis ir gadu desmitiņi ilgs mācību ceļš. Šobrīd Latvijā ir kādi 50 vai 60 Reiki meistari, bet process nav kontro-lējams. Katrs rīkojas, kā grib, un daudziem tā ir tikai peļņa. Man maizes darbs ir dziednieka darbs, bet Reiki ir aicinājums. Mūsu skolas darbojas pēc klubu principa, kur cilvēki paši finansē iespēju, lai varētu satikties, īre telpas, un neviens ar to nenopelnī.

— Katrs cilvēks, kas meklē palīdzību, ir Dieva pārbaudījums tam, pie kura viņš vēršas. Cilvēkiem bieži vajadzīgs vienkārši cilvēcisks atbalsts un mīlestība. Tas ir Joti nopietni. Ja vari, neatsaki un palīdzi, ja nē, tad tā arī pasaki. Nevajag tēlot to, kas neesi. Reiki var būt iespēja izārstēties no fiziskām kai-tēm, bet ir svarīgi saprast iemeslus, kāpēc tā ir noticis. Tikai tad varēs atrast ceļu, kā palīdzēt. Reiki ir negatīvā

stāvokļa izmaiņa. Un tā var uzlabot arī veselību. Dzīvinošās enerģijas plūsma ir vajadzīga, lai cilvēks spētu iz-veisoties, lai varētu citādi paskatīties uz savām prob-lēmām. Varbūt, ka viņš ir iedomājies, ka viss viņa dzīvē ir slikti. Varbūt cilvēks ir dusmu un naida pārņemts. Dusmas un naids ir Joti graujošs spēks, kas paņem labo ener-giju. Ja mēs darām tik vien kā cenšamies nedomāt slikti par citemi, tas jau ir liels solis uz labo. Savā īstājā būtībā mēs visi esam labestīgi. Un mēs visi esam vienādi neat-karīgi no tautības, sabied-riskā stāvokļa un aizspriedumiem, tad, kad esam miloši un gatavi pieņemt mīlestību. Tas ir tas dievišķais, kas ir katrā cilvēkā. Galvenais ir pašam saprast, ka tu gribi mainīties, pēc tam meklēt, kā to izdarīt. Tas ir izaicinājums katram. Var teikt, ka ir liktenis, bet, ja atrod pa-reizo ceļu, viss var mainīties uz labu. Bet mēs bieži ejam pa nepareizo ceļu. Tas arī ir elles un paradizes jēdziens. Ceļi ir dažādi, un apzināti vai neapzināti mēs tos izvēlēmies paši.

— Kas, jūsuprāt, cilvēku sagaida pēcnāves dzīvē?

— Mēs nemirstam vienu reizi. Es gribētu ticēt, ka ne-pārdrīzmu par kāki vai putnu. Cilvēka dvēsele savu vietu rod jau pirms ieņem-šanas brīža, kad dzemdē parādās enerģētisks siluets — dvēseles matrica. No puķes dzimst puķe un no cilvēka dvēseles atkal iemiesojas cil-vēkā.

— Kas jūs ikdienā ie-dvesmo? Vai ir kādi vaļasprieki?

— Ir, un daudz, bet Reiki ir visas manas dzīves lieta. Spēku man dod daba. Reiz kāda japāniete man teica: «Es nezinu, kā jūs to mācāt, bet es kopš piecu gadu ve-cuma zinu, kas ir Reiki. Toreiz māte mani aizveda uz kal-niem. Spīdēja saule, dziedāja putni, gaiss smaržoja. Māte vaicāja, vai man tas patīk, un es sacīju, ka Joti. Lūk, viss, ko tu redzi, dzirdi un jūti, arī ir Reiki — dabas fenomens.» ●

P. DRIVINIEKA foto

Bērniem noderētu sporta laukums